

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr. 52 din 13.06.2008

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice a municipiului - Activitatea de Inspectie Fiscala prin adresa din 05.05.2008 asupra contestatiei formulate de catre SC X SRL, inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului in 06.05.2008.

Contestatia a fost formulata impotriva deciziei de impunere din 26.03.2008, emisa de Administratia Finantelor Publice a municipiului - Activitatea de Inspectie Fiscala in baza raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 25.03.2008 si are ca obiect suma totala, reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 207 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL solicita admiterea acesteia si anulara actelor administrative fiscale atacate, sustinand urmatoarele:

Facturilor fiscale in cauza contin elementele esentiale, respectiv furnizorii si beneficiarii, iar elementele lipsa, cum ar fi strada, numarul, contul bancar, etc. sunt scapari de natura formala care nu au impiedicat

identificarea partilor, prin urmare reprezinta documente justificative ce pot fi inregistrate in evidenta contabila.

Intreaga valoare rezultata din facturile fiscale in speta a fost inregistrata in contabilitate, bunurile achizitionate au fost introduse in procesul de productie iar produsele finite au fost vandute.

Taxa pe valoarea adaugata inscrisa in aceste facturi fiscale a fost recuperata de la societatile emitente (respectiv de la persoanele responsabile ale furnizorilor), asa cum rezulta din rechizitoriul Parchetului de pe langa Tribunal si din expertiza contabila efectuata.

Obligarea societatii la restituirea taxei pe valoarea adaugata este netemeinica si nelegala deoarece aceasta a platit taxa pe valoarea adaugata furnizorilor iar acestia au fost obligati prin sentinta penala din 13.04.2006 sa plateasca taxa pe valoarea adaugata inscrisa in facturile fiscale respective.

Hotararile judecatoresti au concluzionat de asemenea, ca societatea a valorificat produsele cuprinse in facturi si ca a platit furnizorului sumele aferente, inclusiv taxa pe valoarea adaugata.

In aceste conditii, creanta stabilita prin actele administrative fiscale atacate nu exista, taxa pe valoarea adaugata stabilita in sarcina societatii constituind obligatia inculpatului condamnat.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 25.03.2008, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a municipiului - Activitatea de Inspectie Fiscala au constatat urmatoarele:

Obiectul inspectiei fiscale a fost reverificarea perioadei martie 1999 - ianuarie 2000, dispusa de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala prin decizia din 06.12.2006, prin care a fost desfiintat procesul verbal din data de 27.02.2001, incheiat de Directia Controlului Fiscal pentru suma totala reprezentand taxa pe valoarea adaugata si accesoriile.

Prin decizie s-a dispus efectuarea unei analize a facturilor considerate de organele de control ca nu indeplinesc conditia de document justificativ pentru a da dreptul societatii la deducerea taxei pe valoarea adaugata.

In perioada martie 1999 - ianuarie 2000, societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata, in urma inregistrarii in

contabilitate a unui numar de 34 de facturi fiscale emise de diverse societati comerciale.

Valoarea acestor facturi fiscale este de .... lei iar taxa pe valoarea adaugata aferenta este in suma de ... lei.

Conform prevederilor legale in vigoare in perioada martie 1999 - ianuarie 2000, respectiv art. 19 din Ordonanta Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, pct. 10.5 lit. h) si pct. 10.8. din Hotararea Guvernului nr. 512/1998 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 25 pct. B) lit. b) din Ordonanta Guvernului nr. 34/1997 privind modificarea si completarea unor reglementari referitoare la taxa pe valoarea adaugata precum si pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 704/1993, cumparatorul avea obligatia de a inregistra in contabilitate facturi fiscale sau alte elemente legal aprobate care sa contina toate datele prevazute a fi completate in mod obligatoriu si de a verifica intocmirea corecta a acestora.

In urma verificarii facturilor fiscale de aprovizionare cu materie prima, materiale, unelte si prestari servicii, s-a constatat ca 28 dintre acestea nu au fost completate cu urmatoarele elemente obligatorii:

- adresa completa a furnizorului (localitatea, strada, numarul), contul bancar, banca;
- adresa completa a beneficiarului (localitate, strada, numar), cont bancar, banca;
- datele privind expeditia, nume delegat, numar masina, serie si numar buletin, data si ora expeditiei, semnatura transportatorului;
- semnaturile de primire, receptie a marfii;
- numar de aviz de insotire a marfii (daca a fost intocmit).

De asemenea, de pe unele facturi fiscale lipseste codul fiscal al beneficiarului, unitatea de masura si cantitatea, data emiterii documentului iar pentru factura fiscala din 10.05.1999 emisa de SC C SRL, cu taxa pe valoarea adaugata in suma de ... lei si cea din 06.12.1999 emisa de SC E SRL cu taxa pe valoarea adaugata in suma de ... lei, nu s-a solicitat copia de pe certificatul de inregistrare ca platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului sau prestatorului, conform art. 25 pct. B lit. b) din Ordonanta Guvernului nr. 3/1992.

Avand in vedere cele constatate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca facturile fiscale in cauza nu indeplinesc conditiile de document

justificativ, conform art. 25 pct. B lit. b) din Ordonanta Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata si Hotararii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor comune privind activitatea financiar contabila, fapt pentru care taxa pe valoarea adaugata inscrisa in acestea nu este deductibila, calculand taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara.

Referitor la facturile fiscale din data de 10.01.2000, 06.12.1999, 14.01.2000, 17.01.2000 si 25.01.2000, emise de catre SC E SRL, la care se face referire si in procesul verbal din 27.10.2001, se retine ca acestea au facut obiectul cercetarii penale in dosarul penal din 2002 si au stat la baza rechizitoriului din data de 26.01.2004 al Parchetului de pe langa Tribunal.

Din sentinta penala din data de 13.04.2006 a Judecatoriei, ramasa definitiva la data de 05.12.2006, rezulta ca facturile fiscale in cauza sunt falsuri intocmite de catre domnul P, cercetat pentru savarsirea infractiunii de "fals in inscrisuri sub semnatura privata si evaziune fiscala, emitand in beneficiul a diferite societati comerciale atat facturi fiscale cat si chitante, toate fictive, in numele SC E SRL", iar "cu privire la facturile emise in numele SC E SRL de catre inculpatul P, s-a constatat ca ele nu intrunesc in totalitate conditiile legale tocmai datorita faptului ca aceasta societate era deja radiata din evidentele registrului comertului inca de la data de 11.02.1999", deci anterior emiterii facturilor fiscale, respectiv lunile decembrie 1999 si ianuarie 2000, datele inscrise in acestea nefiind conforme cu realitatea.

Avand in vedere cele mentionate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata, inscrisa in cele 5 facturi fiscale emise de SC E SRL si dedusa de catre SC X SRL este nedeductibila fiscal, calculand taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara.

Fata de cele prezentate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca, in conformitate cu prevederile art. 19 din Ordonanta Guvernului nr. 3/1992, coroborate cu cele ale pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 704/1993 si ale art. 25 pct. B lit. b) din Ordonanta Guvernului nr. 34/1997 privind modificarea si completarea unor reglementari referitoare la taxa pe valoarea adaugata, SC X SRL nu avea dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata inscrisa in aceste documente (chiar daca materia prima a fost receptionata si introdusa in procesul de productie), acestea necontinand toate elementele necesare pentru a avea calitatea

de document justificativ, prin urmare societatea datoreaza taxa pe valoarea adaugata determinata suplimentar.

Debitele constatate au fost achitate prin compensare cu taxa pe valoarea adaugata de rambursat la data de 31.05.2001 si prin Ordinul de plata din 26.09.2001.

Pentru neplata la termenele prevazute de lege a taxei pe valoarea adaugata suplimentara, au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere.

In baza raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 25.03.2008, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a municipiului - Activitatea de Inspectie Fiscala au emis decizia de impunere din 26.03.2008 privind obligatiile fiscale suplimentare, reprezentand taxa pe valoarea adaugata si majorari de intarziere aferente.

III Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul contestatiei, precum si actele normative invocate de organele de inspectie fiscala, s-au retinut urmatoarele:

1. Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a judetului se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulate de SC X SRL impotriva deciziei de impunere din 26.03.2008, in conditiile in care aceasta nu a prezentat motivele de drept pe care se intemeiaza contestatia.

In fapt, in urma adresei Inspectoratului de Politie al judetului din 24.04.2000, organele de control din cadrul Directiei Controlului Fiscal au incheiat procesul verbal de control din 27.02.2001 prin care au constatat ca, in perioada martie 1999 - ianuarie 2000, SC X SRL s-a aprovizionat cu diverse bunuri si a beneficiat de servicii de la 16 societati comerciale din tara.

Avand in vedere ca facturile fiscale in cauza nu contineau toate datele prevazute de formular, unele societati emitente ale facturilor fiscale au fost radiate din Registrul comertului inainte de emiterea acestor facturi, alte societati nu sunt inregistrate la Registrul comertului

iar codul fiscal si numarul de inregistrare apartin altor societati comerciale, iar SC X SRL nu a solicitat furnizorilor copie dupa certificatul care sa ateste ca societatile sunt platitoare de taxa pe valoarea adaugata, pentru taxa pe valoarea adaugata mai mare de 2.000 lei, organele fiscale au stabilit taxa pe valoarea adaugata suplimentara si majorari de intarziere aferente.

SC X SRL a formulat contestatie impotriva procesului verbal de control din 27.02.2001, aceasta fiind inregistrata la Ministerul Finantelor Publice in 23.03.2001.

Avand in vedere ca prin adresa din 06.04.2001, Directia Controlului Fiscal i-a comunicat ca aspectele constatate prin actul de control atacat constituie obiectul dosarului penal din 2000 aflat la Inspectoratul de Politie al judetului, in cauza efectuandu-se acte premergatoare pentru stabilirea infractiunilor de inselaciune, fals intelectual, uz de fals si evaziune fiscala, prin decizia din 28.05.2001, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Ministerului Finantelor Publice a suspendat solutionarea cauzei pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, in baza art. 10 alin. (1) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, procedura administrativa urmand sa fie reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute in decizie.

In baza rechizitoriului din data de 26.01.2004 privind dosarul 98/P/2002, prin care administratorul SC X SRL a fost scos de sub urmarire penala si a adresei din 30.03.2006 prin care Directia Generala a Finantelor Publice a judetului a precizat ca rezolutia Parchetului de pe langa Tribunal este definitiva, nefiind atacata, Directia generala de solutionare a contestatiilor a reluat procedura administrativa privind solutionarea contestatiei impotriva procesului verbal din 27.02.2001, conform prevederilor art. 10 alin. (2) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001, coroborate cu dispozitiile art. 204 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Prin decizia din 06.12.2006, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a decis respingerea contestatiei pentru suma de ... lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata si desfiintarea procesului verbal incheiat in data de 27.02.2001 pentru suma de... lei reprezentand taxa pe valoarea

adaugata, cu majorarile de intarziere aferente, urmand ca organele de inspectie fiscala sa procedeze la o noua verificare pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit.

Astfel, in baza deciziei din 06.12.2006, emisa de Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a municipiului- Activitatea de Inspectie Fiscala au incheiat raportul de inspectie fiscala din data de 25.03.2008 si au emis decizia de impunere din 26.03.2008 privind taxa pe valoarea adaugata si majorarile de intarziere aferente.

Prin contestatia formulata, SC X SRL sustine ca elementele lipsa din facturile fiscale, cum ar fi strada, numarul, contul bancar, reprezinta scapari de natura formala si nu duc la imposibilitatea de a le inregistra in evidenta contabila ca documente justificative si ca intreaga valoare rezultata din facturile fiscale a fost inregistrata in contabilitate, bunurile achizitionate au fost introduse in procesul de productie iar produsele finite au fost vandute.

De asemenea, in contestatie se mai arata ca obligarea societatii la restituierea taxei pe valoarea adaugata este netemeinica si nelegala deoarece aceasta a platit taxa pe valoarea adaugata furnizorilor iar acestia au fost obligati prin sentinta penala din 13.04.2006 a Judecatoriei sa plateasca taxa pe valoarea adaugata inscrisa in facturile fiscale respective.

Avand in vedere ca in contestatie nu sunt precizate motivele de drept pe care se intemeiaza aceasta, prin adresa din 12.05.2008, Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului a solicitat SC X SRL sa le precizeze, sub sanctiunea respingerii contestatiei ca nemotivata.

Prin adresa din 22.05.2008, inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului in 22.05.2008, SC X SRL invoca prescriptia dreptului organelor de inspectie fiscala de a stabili noi obligatii fiscale in sarcina acesteia si prescriptia dreptului de a incepe executarea silita impotriva societatii, fara a raspunde insa solicitarii noastre de a prezenta motivele de drept pe care se intemeiaza contestatia, aceasta sustinand ca temeiul de drept este art. 205 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In drept, art. 206 alin. (1) lit. c) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

***“(1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:
c) motivele de fapt si de drept;”***

Pct. 2.5. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 prevede:

“In exercitarea rolului activ, organul de solutionare va solicita contestatorului, pe baza de scrisoare recomandata cu confirmare de primire, prezentarea, in termen de cinci zile de la data comunicarii acesteia, a motivelor de fapt si de drept, sub sanctiunea respingerii contestatiei ca nemotivata.”

Luand in considerare prevederile legale citate se retine ca SC X SRL trebuia sa precizeze motivele de drept pe care se intemeiaza contestatia, respectiv actele normative, cu indicarea articolelor, alineatelor, etc. pe care se bazeaza in sustinerea afirmatiilor privind nedatorarea taxei pe valoarea adaugata si accesoriile aferente, stabilite prin decizia de impunere din 26.03.2008, in timp ce art. 205 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, invocat de catre contestatoare, se refera la posibilitatea de contestare a titlurilor de creanta.

Avand in vedere cele aratate in continutul deciziei si art. 213 alin. (5) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, care prevede:

“(5) Organul de solutionare competent se va pronunta mai intai asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar cand se constata ca acestea sunt intemeiate, nu se va proceda la analiza pe fond a cauzei” se retine ca intrucat SC X SRL nu a precizat motivele de drept pe care se intemeiaza contestatia, Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului nu se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei.

Fata de cele precizate si in temeiul prevederilor pct. 12.1. lit. b) din Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 care precizeaza:

“Contestatia poate fi respinsa ca:

b) nemotivata, in situatia in care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept in sustinerea contestatiei sau

argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii”, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca nemotivata.

2. Directia Generala a Finantelor Publice a judetului este investita sa se pronunte asupra exceptiei invocate de SC X SRL, privind prescriptia dreptului de a stabili noi obligatii fiscale in sarcina acesteia.

In fapt, SC X SRL sustine ca dreptul organelor de inspectie fiscala de a stabili noi obligatii fiscale, reprezentand taxa pe valoarea adaugata si majorarile de intarziere, prin decizia din 26.03.2008, s-a prescis, invocand in acest sens art. 91 - 93 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata.

Societatea considera ca in cazul de fata creanta s-a nascut in momentul in care s-a constituit baza de impunere care a generat-o, respectiv la data incheierii procesului verbal de control din 27.02.2001 iar termenul de prescriptie de 5 ani a inceput la data de 27.01.2001 si s-a implinit la data de 27.01.2006, neintervenind nici un motiv de suspendare sau intrerupere din cele prevazute de art. 92 din Codul de procedura fiscala sau cele prevazute de Decretul nr. 167/1958 privind prescriptia extinctiva.

In drept, art. 231 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga.”

Aceste dispozitii legale au caracter general si reglementeaza situatia termenelor care au inceput sa curga sub imperiul legilor anterioare si pentru care legiuitorul a statuat ca raman supuse legilor vechi, ca exceptie expresa de la principiul neretroactivitatii.

Avand in vedere ca organele de inspectie fiscala au verificat perioada martie 1999 - ianuarie 2000, norma legala in vigoare la data la care a inceput sa curga prescriptia extinctiva a dreptului acestora de a stabili obligatii fiscale este Ordonanta Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care la art. 21 precizeaza:

“Dreptul organelor de control fiscal sau, dupa caz, al serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale de a stabili diferente de impozite si majorari de intarziere pentru neplata in termen a acestora, precum si de a constata contraventii si a aplica amenzi si penalitati pentru faptele ale caror constatare si sanctionare sunt, potrivit legii, de competenta organelor de control fiscal sau, dupa caz, a serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, pentru o perioada impozabila, se prescrie dupa cum urmeaza:

a) in termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectiva;

b) in termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plata a impozitului, in cazul in care legea nu prevede obligatia depunerii declaratiei;

c) in termen de 5 ani de la data comunicarii, catre contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in conditiile prevazute de lege.”

Luand in considerare prevederile legale citate si avand in vedere ca perioada verificata a fost martie 1999 - ianuarie 2000, se retine ca organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea si majorarile de intarziere aferente, in termenul legal de 5 ani, prin incheierea procesului verbal de control din data de 27.02.2001, data de la care termenul de prescriptie a fost intrerupt conform art.22 din acelasi act normativ care prevede:

“Termenele de prescriptie prevazute la art. 21 se intrerup:

d) la data comunicarii, catre contribuabil, a unor diferente de impozit stabilite de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, ca urmare a actiunilor de control.”

Art. 23 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1997 precizeaza:

“Termenele de prescriptie prevazute la art. 21 se suspenda:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;”

Asa cum s-a aratat si in cuprinsul deciziei, SC X SRL a contestat procesul verbal din data de 27.02.2001 iar prin decizia din 28.05.2001, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Ministerului

Finantelor Publice a suspendat solutionarea contestatiei pana in data de 06.12.2006, cand prin decizie, a desfiintat in parte procesul verbal incheiat in data de 27.02.2001 si a dispus reverificarea aceleiasi perioade impozabile si aceluiasi tip de impozit, astfel ca in perioada dintre emiterea celor doua decizii termenul de prescriptie a fost suspendat.

Astfel, tinand seama de prevederile legale citate si de cele precizate in continutul deciziei se retine ca organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a municipiului - Activitatea de Inspectie Fiscala au procedat in mod legal emitand decizia de impunere din 26.03.2008 in baza raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 25.03.2008, motiv pentru care exceptia invocata de SC X SRL nu poate fi retinuta.

3. Referitor la exceptia invocata de SC X SRL privind prescriptia dreptului de a cere executarea silita, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a judetului se poate pronunta asupra acesteia in conditiile in care nu are competenta de solutionare in materie de executare silita.

In fapt, prin contestatia formulata, SC X SRL invoca prescriptia dreptului de a incepe executarea silita impotriva acesteia pentru sumele contestate.

In drept, art. 172 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“(1) Persoanele interesate pot face contestatie impotriva oricarui act de executare efectuat cu incalcarea prevederilor prezentului cod de catre organele de executare, precum si in cazul in care aceste organe refuza sa indeplineasca un act de executare in conditiile legii.

(4) Contestatia se introduce la instanta judecatoreasca competenta si se judeca in procedura de urgenta.”

In temeiul prevederilor legale citate se retine ca Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului nu are competenta materiala de a se pronunta asupra exceptiei privind prescriptia dreptului de a incepe executarea silita impotriva SC X SRL, aceasta apartinand instantei judecatoresti competente.

Mai mult, din documentele existente la dosarul contestatiei nu rezulta ca ar fi inceput procedura de executare silita impotriva SC X SRL.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art. 210 si art. 217 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, se

DECIDE

Respingerea ca nemotivata a contestatiei formulate de SC X SRL.
Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.